

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **P. S.,**
bytem X
zastoupen JUDr. Emilem Flegem, advokátem
se sídlem K chaloupkám 3170/2, Praha 10

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 6. 2019 č. j. 861/2019-160-SPR/3

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů v řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí Ministerstva dopravy – odboru agend řidičů (dále jen „žalovaný“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravně-správních činností (dále též „MHMP“ nebo „dopravní úřad“) ze dne 3. 4. 2018, č. j. MHMP-514545/2018, sp. zn. S-MHMP-1248899/2017, kterým byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítnuty námitky žalobce jako neodůvodněné, a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů potvrzen ke dni 2. 8. 2017.
- 2. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplynulo, že dne 7. 8. 2017 bylo dopravním úřadem vyhotoveno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče

a současně výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění žalobcem. Následně žalobce podal námitky, z nichž vyplývá, že rozhodnutí, na jejichž základě byly zaznamenány body do jeho bodového hodnocení, trpí závažnými nedostatky a žádá o jejich doplnění do spisu. Na výzvu k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí dle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) žalobce žádal o přerušení řízení z důvodu podnětu k přezkumnému řízení ve věci blokové pokuty ze dne 29. 8. 2017, čemuž dopravní úřad vyhověl a po uplynutí lhůty pokračoval v řízení o námitkách, které prvostupňovým rozhodnutím zamítl jako neodůvodněné a provedený záznam 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče ke dni 2. 8. 2017 potvrdil.

3. Podané blanketní odvolání žalobce na výzvu dopravního úřadu doplnil a namítal nedostatečnost podkladů pro vydání rozhodnutí, neboť dopravní úřad vycházel pouze z oznámení o uložení blokové pokuty, ale měl detailně posoudit jednotlivé pokutové bloky rozhodnutím, k nimž se oznámení vztahují, dále podrobně popsal povinné náležitosti pokutových bloků, poukázal na nesrozumitelné zkratky, zpochybnil způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam bodů v bodovém hodnocení, konkrétně označil chyby v údajích v jednotlivých blocích (nedostatečné označení místa skutku, použití nesrozumitelných zkratk, nečitelnost jednotlivých údajů apod.) a obsáhle citoval z rozsudků Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“).
4. O odvolání rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím. V něm přisvědčil právnímu posouzení daného skutkového stavu dopravním úřadem a vypořádal se odvolacími námitkami. K nim předně konstatoval, že je dopravní úřad v řízení o námitkách oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam v registru řidičů, zda tento byl proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení dle zákona o silničním provozu. Žalovaný shledal, že v daném případě byly podklady způsobilými pro záznam v registru řidičů, a doplnil, že dopravní úřad zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktu orgánu veřejné moci, neboť je na ně nutno nahlížet jako správné a zákonné do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zruší. K tomu poukázal na judikaturu NSS. Uvedl, že oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, resp. příkaz na místě by mělo obsahovat všechny obligatorní záležitosti, které podrobně rozepsal a poukázal na judikaturu NSS. Konstatoval, že součástí spisové dokumentace nejsou jednotlivé bloky, dopravní úřad ale nebyl povinen je v tomto případě obstarávat, neboť oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (dále též „oznámení“), resp. příkaz na místě jsou dostatečnými podklady. Uvedl, že ne každé zpochybnění údajů v oznámení nutně vede k povinnosti správního orgánu vyžádat další důkazy, prokazující skutečnosti zde uvedené. K tomu poukázal na judikaturu NSS. K rozporu mezi rozhodnutími žalobcem zmíněných krajských úřadů, jež shledaly obdobné podklady pro záznam bodů nezpůsobilými, žalovaný zdůraznil, že není vázán právním názorem podřízeného správního orgánu, připomněl relativní vázanost správních orgánů dosavadní správní praxí a konstatoval, že žalobcem blíže neupřesněná rozhodnutí jiných správních orgánů neprokazují, že zde existuje správní praxe, jež by žalobci založila legitimní očekávání. Mohla nanejvýš prokazovat, že v aplikaci rozhodných právních norem panuje mezi jednotlivými krajskými úřady, resp. správními orgány I. stupně i jistá nejednotnost, kterou je vhodné odstranit. K tomu poukázal na judikaturu NSS a Ústavního soudu. Zmínil, že se jedná neustále opakující námitky zástupce žalobce (poznámka soudu – JUDr. Radek Bechyně), k tomu znovu odkázal na příslušnou judikaturu NSS. K ostatním odvolacím námitkám sdělil, že rozsah reakce odvolacího správního orgánu na konkrétní námitky je co širší odůvodnění

spjat s otázkou hledání míry, proto z pravidla postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní námitky účastníka řízení. K tomu opětovně poukázal na judikaturu NSS a Ústavního soudu s tím, že jsou odvolací námitky zcela totožné bez ohledu na projednávaný případ, jak vyplývá z čísla jednacího rozhodnutí žalovaného 497/2019-160-SPR, 502/2019-160-SPR a další. Upozornil žalobce na povinnost odevzdat řidičský průkaz ve stanovené lhůtě a uzavřel, že neshledal žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly změnu nebo zrušení prvostupňového rozhodnutí.

II. Žaloba

5. V *prvním žalobním bodu* žalobce namítal absenci podkladů pro záznam v registru řidičů (dále též „záznam“) s tím, že spisový materiál neobsahuje žádný pokutový či příkazový blok, kterým by byla prokázána existence pravomocných rozhodnutí, a tedy zákonných podkladů pro záznam bodů v registru řidičů tak, jak mu byly připsány na základě pokut ze dne 2. 8. 2017, 11. 5. 2017, 26. 12. 2016, 15. 8. 2016 a 20. 12. 2015. K tomu poukázal na § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu. Dopravní úřad a žalovaný, kteří zamítli námitky žalobce jako neodůvodněné, ačkoli nedisponovali žádným důkazem o uložení pravomocných rozhodnutí v podobě originálů, ba dokonce kopií pokutových příkazových bloků, na jejichž základě byly body přičteny, tak zatížili svá rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.
6. Ve *druhém žalobním bodu* tvrdil porušení zásady koncentrace řízení s poukazem na judikaturu NSS a měl za to, že mu nic nebránilo, aby poprvé až v odvolání uvedl skutečnosti zpochybňující zjištěný skutkový stav. K tomu poukázal na nový přestupkový zákon (zákon č. 250/2016 Sb., dále též „přestupkový zákon“) a jeho ustanovení § 97 odst. 1, a konstatoval, že obecně platí, že účastník řízení může odvolací argumenty doplňovat, ba i nově vznášet teprve odvolacím řízením a odvolací orgán je povinen se s touto aktivitou účastníka i vznesenou argumentací řádně vypořádat. Žalobce přitom v odvolání uvedl zcela konkrétní důvody svých námitek a podrobně rozebral vady jednotlivých bloků. Tedy konkrétním způsobem zpochybnil jejich obsah a žalovaný byl povinen si bloky vyžádat a provést je jako důkaz, což neučinil. Rozhodl pouze na základě úředních záznamů a odvolací argumentací žalobce se nijak nezabýval. Dopravní úřad a žalovaný tak rozhodli, aniž znali jednotlivá pravomocná rozhodnutí, na jejichž základě byly body připsány, ačkoli žalobce jejich obsah a zákon se rozporoval. To zakládá nepřezkoumatelnost žalovaného rozhodnutí.
7. Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí dopravního úřadu zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného.

8. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě argumentoval obdobně jako v odůvodnění svého rozhodnutí. Popsal průběh správního řízení a k vlastním žalobním bodům poukázal na konkrétní judikaturu NSS, s jejímiž závěry se ztotožňuje a z nichž citoval s tím, že z ní plyne, že správní orgány musí obstarat pokutové, resp. příkazové bloky jen tehdy, pokud účastník v souvislosti s daným přestupkem vznesl konkrétní námitku, což se v tomto případě nestalo. Řidič v námitkovém řízení musí konkrétně zpochybnit oznámení policie o uložení pokuty příkazem na místě, resp. blokové pokuty – tedy uvést, proč je toto oznámení vadné či neúplné, nebo že a v čem se odchyluje od údajů uvedených v pokutovém, resp. příkazovém bloku. Žalobce v nyní projednávané věci v námitkovém řízení konkrétně nezpochybnil v prvním stupni správního řízení žádný příkazový blok. Žalovaný si je vědom skutečnosti, že v řízení o přestupku není možné aplikovat zásadu

koncentrace řízení, avšak žalobce chybně zaměňuje řízení o přestupku a řízení o námitkách, na které je naopak zásada koncentrace řízení plně aplikovatelná. K tomu poukázal na konkrétní judikaturu NSS. Žalobce po celou správního řízení v I. stupni nenamítal žádné formální nedostatky pokutových, resp. příkazových bloků, pouze obecně zpochybňoval jejich způsobilost pro záznam bodů, a poté až v podaném odvolání tyto nedostatky podrobně specifikoval. Z toho je však zřejmé, že žalobcem namítané vady mu již musely být známy v průběhu správního řízení v I. stupni, což lze dovodit z podání ze dne 1. 10. 2017, jehož součástí je podnět k přezkumnému řízení směřující proti bloku ze dne 29. 8. 2017, a tudíž vzhledem ke koncentraci řízení jsou tyto námitky irelevantní (podnět k přezkumnému řízení je dán zjevně pouze na vědomí dopravnímu úřadu, neboť je adresován Policii České republiky, tudíž jej nelze brát jako důvod pro obstarání příslušného příkazového bloku správním orgánem I. stupně.

9. Dále žalovaný poukázal na bohatou judikaturu NSS, která se zabývá obdobnou problematikou s tím, že se jedná o případy, ve kterých taktéž vystupuje pan JUDr. Bechyně, jenž vystupoval jako zmocněnec ve správním řízení, jako zástupce, přičemž vzhledem k charakteru námitek, jež jsou téměř shodné, jsou dané rozsudky na věc plně aplikovatelné. Žalovaný zdůraznil závěry rozsudku NSS č. j. 8 As 77/2018-47 ze dne 3. 1. 2019, ve kterém NSS ani nepovažoval za přínosné opakovat námitky vznesené žalobcem a vypořádal je pouze velmi zevrubně, přičemž dospěl k závěru, že námitky opakovaně vznášené žalobcem nemohou uspět. Z toho je zřejmé, že v nyní projednávaném případě není možné účinně vytýkat žalovanému či správnímu orgánu I. stupně, že neobstaraly příslušné příkazové bloky – žalobce jim k tomu totiž nedal žádný konkrétní podnět. Ostatně ani v podané žalobě žalobce konkrétně jednotlivá oznámení nezpochybňuje.
10. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze.

11. Soud o věci jednal bez nařízení ústního jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť účastníci takový postup soudu akceptovali. Žalobce žádné důkazy nenavrhoval, soud o nich proto nerozhodoval.
12. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Mezi účastníky nebyl sporný skutkový stav, soud jej proto z obsahu spisového materiálu pouze ověřil a přistoupil k vypořádání jednotlivých žalobních bodů.
14. Při posouzení vyšel z následující právní úpravy:
15. Podle ustanovení § 123b odst. 1, 2 zákona o silničním provozu v rozhodném znění řidiči motorového vozidla, kterému byl příslušným správním orgánem uložen správní trest za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin nebo jehož trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno nebo u něhož bylo rozhodnuto o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, za který mu byl uložen trest nebo pro nějž bylo trestní řízení vedeno, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů. (2) Záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení

správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno

- a) oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě,
- b) rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku, nebo
- c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin,
- d) rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání.

16. Podle ustanovení § 123f odst. 1, 3 téhož zákona nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. (3) Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
17. V *prvním žalobním bodě* žalobce namítal absenci podkladů pro záznam v registru řidičů, neboť spisový materiál neobsahuje žádný pokutový či příkazový blok, kterým by byla existence pravomocných rozhodnutí a tedy zákonných podkladů pro záznam bodů v registru řidičů, kdy oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení či oznámení o uložení pokuty příkazem na místě jím být nemohou, neboť jsou pouze úřední záznamy policie. Tvrdil, že žalobou napadené rozhodnutí je v tomto rozsahu nepřezkoumatelné. Soud k tomu předně uvádí, že žalobcovo tvrzení o nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí v tomto rozsahu ani ve vztahu k žalobní námitce následně, nepovažuje za opodstatněné, neboť za nepřezkoumatelné není možné shledat rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, která vyjadřují jednoznačně formulovaný právní názor na posouzení daného skutkového stavu. Dopravní úřad a žalovaný reagovali na námitky žalobce uplatněné v průběhu správního řízení, resp. posléze v podaném odvolání, jednotlivě i ve vzájemné souvislosti, a z jejich stanovisek je zřejmý závěr, který zaujali.
18. Soud k tomu z obsahu spisového materiálu ověřil, že správní orgány obou stupňů vyšly při svém rozhodování z šesti oznámení o uložení pokut v blokovém řízení, z nichž je zřejmé, jaký orgán policie oznámení učinil, žalobce je identifikován jako přestupce, je uveden počet bodů za daný přestupek, ten je specifikován příslušnou skutkovou podstatou včetně uvedení zákonného ustanovení, písmene a bodu daného právního předpisu, je zde uveden i popis jednání přestupce, jímž je překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zvláštním právním předpisem v obci o více než 5 km v hodině a méně než 20 km v hodině, nepřipoutání za jízdy bezpečnostním pásem a držení v ruce nebo jiným způsobem telefonního přístroje nebo jiného hovorové nebo záznamového zařízení.
19. Ustálená judikatura správních soudů, na kterou odkazoval žalovaný a z níž je třeba v nyní projednávané věci vycházet, důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového či standardního řízení o přestupku) dle přestupkového zákona, oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů dle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou zcela odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru

řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci); k tomu srov. rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, čj. 9 As 96/2008-44, ze dne 4. 12. 2013, čj. 6 As 67/2013-16, nebo rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22. 8. 2012, čj. 11 A 107/2011-31.

20. Obsah spisového materiálu a v něm zachycené reakce žalobce na „Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvu k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění“ (ze dne 7. 8. 2017, č. j. MHMP-1248899/2017) v námitkách a pozdějším odvolání proti rozhodnutí dopravního úřadu se až na drobné rozdíly shodují s průběhem řízení a reakcí jiných přestupců, jež zastupoval stejný právní zástupce žalobce/zmocněnec ve správním řízení JUDr. Radek Běchyně. Také podaná žaloba v nyní projednávané věci, byť je žalobce zastoupen jiným právním zástupcem, se podstatnou měrou blíží žalobním bodům těchto jiných přestupců (např. sp. zn. 9 A 94/2019, sp. zn. 9 A 104/2019, sp. zn. 6 A 161/2018, sp. zn. 9 A 39/2015, sp. zn. 9 A 53/2019 a další). I skutkový děj je v těchto obdobných věcech typizovaný a z obsahu podání, které tehdejší právní zástupce žalobce JUDr. Radek Běchyně a nynější právní zástupce žalobce v řízení před soudem učinili v průběhu správního řízení a nyní v podané žalobě je zřejmé, že nějak blíže nereagují na konkrétní skutkové okolnosti, ale paušálně, typizovaně až schematicky uplatňují stejnou argumentaci bez ohledu na konkrétní skutkový stav či stanovisko správních orgánů vyjádřené v odůvodnění rozhodnutí. Standardizovaný postup jako v obdobných řízeních přestupců, zastoupených stejným zmocněncem – advokátem JUDr. Radkem Běchyně, je tak patrný z obsahu správního spisu v nyní projednávané věci.
21. Z něj vyplynulo, že po oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvě k odevzdání ŘP také žalobce uplatnil v zastoupení tohoto právního zástupce námitky velmi obecně a bez konkrétní reakce na jemu nutně známý skutkový stav. Z oznámení, resp. výpisu z bodového hodnocení řidiče a evidenční karty řidiče totiž jednoznačně vyplývá, že žalobce byl přestupcem, všechny pokuty mu byly uloženy v blokovém řízení a tyto pokuty buď uhradil na místě, nebo převzal pokutový blok k jejich zaplacení. Obdobný je i následný průběh správního řízení po podání námitek (podáním došlým dopravnímu úřadu 15.8.2017), kdy po výzvě k seznámení se spisem (ze dne 22.9.2017) a poté, kdy k žádosti žalobce (ze dne 1.10.2017) bylo řízení přerušeno (dne 11.10.2017) z důvodu žalobcem tvrzeného podání návrhu na přezkumné řízení o jednom z pokutových bloků (přezkumný návrh měl být uplatněn žalobcem vůči Policii České republiky, dopravnímu úřadu, byl však dopravnímu úřadu dán pouze na vědomí bez toho, že by byl návrh opatřen podacím razítkem Policie ČR, namítaný pokutový blok nebyl připojen), po pokračování v řízení (sdělení ze dne 14.3.2018) a vydání prvostupňového rozhodnutí (ze dne 3.4.2018), uplatnil JUDr. Běchyně za žalobce nejprve blanketní odvolání (ze dne 23.4.2018), které doplnil na výzvu dopravního úřadu (ze dne 26.4.2018), a učinil tak způsobem, který opět šablonovitě odpovídá odvoláním jiných jeho klientů/přestupců v obdobných věcech (doplnění odvolání došlé dopravnímu úřadu dne 9.5.2018). Ani

v doplnění odvolání v nyní projednávané věci se tehdejší zmocněnec žalobce neodchýlil od jeho schématického obsahu, kdy ke konkrétním pokutovým blokům uplatnil naprosto stejné námitky, vytýká jim stejné vady, brojí proti stejným zkratkám, ačkoli již ze samotných oznámení, které jsou součástí spisového materiálu žalobce, je zřejmé, že pokutové bloky takové vady neměly, neboť samotná oznámení jednotlivé „kolonky“ ve vztahu k nimž vady byly uplatněny, obsahují a údaje zde uvedené jsou v příkrém rozporu s tím, co žalobce cestou svého zástupce v odvolání tvrdí.

22. Soud zdůrazňuje, že z jednotlivých oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ke každému z přestupků ověřil, že takové vytýkané vady nemají. Jednotlivá oznámení přitom nutně musejí vycházet z pokutových bloků, které byly jejich podkladem. Pokud tedy oznámení nemají tvrzené vady, nemohly je mít ani pokutové bloky. Z toho je zřejmé, že žalobce v průběhu správního řízení ani podaným odvoláním nezpochybnil pravdivost jednotlivých oznámení a tedy ani Oznámení o dosažení 12 bodů a výzvy k odevzdání řidičského průkazu.
23. K tomu soud dále připomíná, že žalobce po celou dobu správního řízení ani v podané žalobě žádný z namítaných bloků správnímu orgánu ani soudu nepředložil, byť mu jejich obsah musel být znám, když v odvolání ke každému z pokutových bloků domnělé vady tvrdil. Žalobce rovněž v průběhu celého správního řízení ani v podané žalobě neuplatnil, že by snad některý z deliktů nespáchal, že v danou dobu a na daném místě nebyl apod., s označením důkazů k prokázání takového případného tvrzení.
24. Lze tak shrnout, že žalobce v průběhu celého správního řízení, ostatně ani v podané žalobě netvrdil, že s projednáním a potrestáním uložením pokuty na místě nesouhlasil, nezaplatil ji, odmítl rozhodnutí převzít, protože s tím nesouhlasil apod., zejména však netvrdil, že se daného přestupkového jednání nedopustil. Ze skutkového stavu je tak zřejmé, že žalobce své výhrady vůči jednotlivým rozhodnutím v blokovém řízení vznesl až v odvolacím řízení, a to až na výzvu správního orgánu k doplnění odvolání, které nejprve uplatnil tak, jako v obdobných věcech stejného zmocněnce žalobce ve správní řízení JUDr. Radka Bechyně nejprve blanketní formou, aniž by tyto pokutové bloky ve správním řízení správnímu orgánům a svou podstatou k obdobným námitkám v žalobě soudu předložil. Přitom, pokud takové vady pokutovým blokům vytýká, a je s nimi tedy seznámen, soud nenachází rozumnou a logickou odpověď na otázku, z jakého důvodu svá tvrzení namítanými konkrétními doklady neprokazuje. Žalobcem tvrzené vady pokutových bloků přitom z jednotlivých oznámení o přestupcích nevyplývají, resp. takové vady nemají. Podle stanoviska soudu za tohoto stavu žalobce nemůže úspěšně tvrdit, že dopravní úřad při posuzování jeho velmi obecných námitek před vydáním rozhodnutí porušil svou povinnost zjistit skutkový stav tak, aby o něm nebyl důvodné pochybnosti, resp. zjistit všechny okolnosti svědčící ve prospěch toho, komu se ukládá povinnost ve smyslu § 3 a § 50 odst. 3 správního řádu. Dopravnímu úřadu a žalovanému za daného skutkového stavu v projednávané věci totiž důvodně nevznikly pochybnosti o zákonnosti podkladů pro rozhodnutí (pokutových bloků), proto je právem do podkladů spisového materiálu nedoplňovaly. Soud již opakovaně vyjádřil ve shora vytčených věcech, že v takovém procesním postupu stejného zástupce přestupců jako tomu bylo ve správním řízení žalobce, spatřuje účelovost a nemůže mu ze shora uvedených důvodů poskytnout ochranu.
25. K tomu soud ve shodě se žalovaným poukazuje na závěry rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 6. 2018 č. j. 10 As 141/2018-40 a ze dne 3. 1. 2019 č. j. 8 As 77/2018-47, z nichž žalovaný při svém rozhodování vyšel.

26. Žalobní námitka není důvodná.
27. Žalobce v této souvislosti ve druhém žalobním bodu tvrdil, že se žalovaný nevyjádřil k jeho odvolací argumentaci, nerespektoval podmínku zásady koncentrace řízení dle judikatury Nejvyššího správního soudu, a měl k přestupkovému zákonu, konkrétně k jeho ustanovení § 97 odst. 1. Soud k tomu obdobně jako k prvnímu žalobnímu bodu uvádí, že žalobou napadené rozhodnutí není ani v tomto ohledu nepřezkoumatelné, neboť je z jeho odůvodnění patrné, z jakého důvodu žalovaný na odvolací námitky žalobce nevěšel, a dále se s poukazem na konkrétní judikaturu Nejvyššího správního soudu sám vyjádřil k otázce koncentrace řízení v řízení o námitkách (str. 3 až 4 žalobou napadeného rozhodnutí), vysvětlil rozdíl mezi řízením o námitkách a řízením o přestupcích a uplatnění koncentrační zásady v těchto řízeních. Nelze tedy přisvědčit žalobci, že se žalovaný otázkou koncentrace řízení vůbec nezabýval. Je pravdou, že žalovaný plně přisvědčil právnímu posouzení skutkového stavu, jak jej učinil dopravní úřad, to však nemůže být důvodem nepřezkoumatelnosti, jak žalobce tvrdí.
28. Také soud má ve shodě s dopravním úřadem a žalovaným za to, že se žalobci nepodařilo zpochybnit pravdivost jednotlivých oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení/příkazem na místě, tj. podklady pro Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvu k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění, a to ani v odvolacím řízení, kde obecně a v rozporu se samotným obsahem jednotlivých oznámení tvrdil vady pokutových bloků, které správní orgány, jak soud ověřil, právem neshledaly. Žalobce přitom k prokázání pravdivosti svých tvrzení v průběhu správního řízení ani k podané žalobě dané pokutové bloky nepředložil a ani netvrdil a neprokázal, že by se některého z deliktů nedopustil.
29. K tomu soud poukazuje na rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, čj. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS, v němž se NSS zabýval povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení pokuty za přestupek. NSS tehdy konstatoval, že „*oznámení je pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal. Takové oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsaných v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené.*“ Z rozsudku dále vyplývá, že tomu tak je např. v podobě příslušných částí pokutového bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů. Přitom nikoli každé zpochybnění údajů zakládá povinnost správního orgánu, aby si vyžádal další listiny, které by tyto údaje prokazovaly. Je totiž třeba rozlišovat případy, kdy je námitka řidiče vyjádřena jen obecně, od případů, kdy řidič uvede i další skutečnosti, které jeho tvrzení blíže specifikují. Správní orgán totiž musí posuzovat jak kvalitu tvrzení řidiče, tak kvalitu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (rozsudek NSS ze dne 4. 1. 2012, čj. 3 As 19/2011-74). Nakonec i v námitkovém řízení je vyloučena aplikace institutu koncentrace řízení, protože správní orgány musí přihlížet i k námitkám, které byly nově vzneseny v odvolacím řízení (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2013, čj. 4 As 102/2013-38, bod 30), což je umocněno i tím, že záznam stanoveného počtu bodů v registru řidičů je *trestem* ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a čl. 7 odst. 1 věty druhé Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 30. 9. 2015, čj. 6 As 114/2014-55, č. 3339/2016 Sb. NSS). Z uvedených závěrů vychází i novější judikatura, která shrnuje, že „*správní orgány si musejí obstarat pokutové bloky jen*

tehdy, pokud účastník v souvislosti s daným přestupkem vznesl konkrétní námitku – jindy ne. Z této judikatury podle NSS naopak neplyne, že v situaci, kdy účastník ve správním řízení nic konkrétního nenamítal, se povinnost obstarat si pokutový blok a zabývat se jeho obsahem přenáší na krajský soud (rozsudek NSS ze dne 8. 11. 2017, čj. 10 As 3/2017-34, body 15 až 24). Poukaz žalobce na § 97 odst. 1 zákona o přestupcích je tak irelevantní.

30. Ve shodě s vyjádřením žalovaného tak lze uzavřít, že žalobce v nyní projednávané věci nemůže účinně vytýkat žalovanému či správnímu orgánu I. stupně, že neobstaraly příslušné příkazové bloky, neboť žalobce jim k tomu nedal žádný konkrétní podnět, a ani v podané žalobě jednotlivá oznámení nezpochybnil.

V. Závěr a náklady řízení.

31. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
32. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Praha 29. dubna 2021

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu